

Haagsche sportbrief

Nederland-Duitschland boksen - Deensche goochelaars met de shuttle shock

Den Haag, 10 Jan.

In het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen zat Maandagavond de pers op het tooneel aan een lange tafel vereenigd voor de afwisseling eens met den rug naar de „Bühne“ gekeerd. Zelfs „de Tribune“ was aanwezig. Echter niet voor den wedstrijd, het was immers Nederland—Duitschland boksen en aan dit voor de Hollandsche jongens zoo „verderfelijke“ uitkomen tegen de Duitsche sportkameraden mocht geen letter gewijd. Maar de mogelijke „kopij“ die op ander gebied in dit bokstreffen mocht zitten.... De vrijwel uitverkochte zaal kwam echter gelukkig voor de sport zelve, juichte landsman en vreemdeling even hartelijk toe en bleef zelfs in een prettige stemming, toen bleek, dat de aankondiging van den wedstrijd als Nederland—Duitschland als een zwakke „humbug“-poging moest worden beschouwd. De Duitschers waren niet de Duitsche amateur-landkampioenen, doch slechts een ploeg leden van de Düsseldorfse Boksclub. Hiertegenover plaatste de N.B.B. een vrijwel volledige ploeg Nederlandsche landkampioenen. Dat de laatsten geen moeite hadden, om vrijwel allen te winnen, valt te begripen.

Vlotte avond.

Het was een vlotte boksavond. Frissche Hollandsche en Duitsche knapen, behoorlijke bokstechniek, een keurige partij van onzen Hagenaar H. Dekkers, een publiek, dat weet te waardeeren en kenner is bij uitstek. Aardige momenten bij de vleet: „Veter los“, wordt uit het schel-linkje geroepen, waar de argus-ogen van het publiek — eerder dan de scheidsrechter — hebben ontdekt, dat één der bokkers een lossen veter aan zijn handschoen heeft....

* * *

Gedurende den langen rit naar het badmintonstrijdperk in de donkere diepten van het land achter de eindelooze Laan van Meerdervoort — badminton wordt naar mijn meening nooit populair wanneer men om het te kunnen beoefenen zoo'n expeditie moet ondernemen — op dien rit had ik gelegenheid even te denken over het eigenaardige feit, dat mij aan de perstafel bij den bokswedstrijd werd medegedeeld: enkele Nederlandsche bokkers (Joden) kwamen in onze ploeg niet uit, omdat zij weigerden Duitschers te ontmoeten. Wanneer zal men toch sport en politiek gescheiden weten te houden?

Badminton-demonstratie.

Het stond aan het Aronskelklein vol met wagens en rond het strijdperk — in de ruime gymnastiekzaal van de nieuwe H.B.S. aldaar — was een aanzienlijke menigte verzameld, die gedeeltelijk met belangstelling en verbazing, gedeeltelijk met deskundigheid de evoluties van den „shuttlecock“, bij verkorting „shuttle“ genoemd, gadesloeg.

Den Haag tegen Kopenhagen, zoo stond de strijd geannonceerd. Hier was méér waarheid dan in het Gebouw, hoewel de badminton-ontmoeting evenmin een „strijd“ in den waren zin des woords gaf te zien. Daarvoor wordt badminton reeds te lang in Denemarken gespeeld en zijn de Kopenhaagsche gasten al te sterk. Bij ons in Holland werd badminton al een jaar of twaalf door een onderonsje in Schiedam gespeeld — verder kwam het niet — en eerst sedert een viertal jaren meer overal in het land. Schiedam levert nog de sterkste spelers, de belangstelling stijgt zienderoogen in den lande.

Wij kwamen juist binnenvallen toen een Nederlandsch heerendubbel bezig was de laatste voltreffers te incasseeren van een Deensch damesdubbel, waarvan de kortgerokte, pittige meiskes een technische vaardigheid, een vlotte spelopvatting ten toon spreidden, welke verheugend aardeed. Toen kwamen Sandvad — nomen est omen: zoo zwaar op de baan staand als een „vat zand“ — en Ströman in het strijdperk tegen Woltman-Koch. De laatsten wonnen de eerste „game“ — niet „set“, zooals bij tennis. Om een „game“ te winnen, moet men vijftien slagen gemaakt hebben. De slagen kunnen uitsluitend door de serveerende partij worden gescoord. De service wisselt natuurlijk regelmatig. Dit is in het kort de opzet van badminton, dat met lichtere rackets en een balletje, waaraan een kleine parachute, wordt gespeeld. Door het scherpje wordt de vaart van den „shuttle“ spoedig gestuit en het vereischt zeer veel behendigheid en kijk om in dit spel, dat overigens met tennis veel overeenkomst vertoont, uit te blinken.

Badminton is een spel, waaraan je als leek even moet wennen. Je ziet een hoogen lob met groote vaart naar de zoldering klimmen. „Die zal wel van het dak terugkaatsen“, denk je argeloos, maar op hetzelfde oogenblik heeft de parachute zijn best gedaan en statig zeilt de „shuttle“ omlaag. Een lange slag over het court op manshoogte suist aan. „Die loopt natuurlijk out“, zegt je leekenverstand. Even later valt de „shuttle“ vrijwel loodrecht binnen de achterlijn neer.... Techniek is bij een spel als badminton, dat zich met groote snelheid in een kleine ruimte afspeelt, hoofdzaak. Talrijke mooie staaltjes met racket en bal — nee, het is geen bal!... — werden dan ook met enthousiast applaus beloond.

Golf in Nederland

Kenemer Golf & Country Club.

Maandelijksche wedstrijd: 18 spelers (3 dames). 1. Dr. Ir. J. J. Borren (15) 2 up; 2. Mej. E. Veltman (25) 1 up; 3. J. J. Laan (19) 2 down.

Hilversumsche Golfclub.

Bogey-competitie: 28 deelnemers. 1. J. v. Reede (28) 2 up; 2. B. Carp Jr. (5) 3 down; 3. en 4. A. Fabius (15) en B. Heldring (5) 5 down.

Rosendaalsche Golfclub.

Maandelijksche wedstrijd: 1. Chr. Engelberts Jr. (30) 67 netto; 2. Mr. J. H. C. Tromp Meesters (18) 73 netto.

„De Revue“ Officeel Orgaan van de Amsterdamsche Golfclub.

Het doet ons genoegen te kunnen vermelden, dat de jongste onder de golfclubs, de Amsterdamsche Golfclub, heeft besloten ons blad als Officeel Orgaan aan te nemen. Hiermede zijn weer alle golfclubs en het Ned. Golf Comité in ons blad vereenigd.

ASK YOUR PRO. for

MALININE Golf

COATS
SKIRTS
PLUS 4'S

100% WATERPROOF + POROUS + NO RUBBER